1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 92.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag**. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.85, buiten Assen franco per post *f* 2,00.

ZATURDAG 17 NOVEMBER.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **f 1.00** en voor elken regel meer **15** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Bij deze Courant wordt een BIJBLAD gratis uitgegeven. Bladz. 32—40.

De BURGEMEESTER der Gemeente Assen,

Gelet hebbende op art. 92 en de verdere betrekkelijke voorschriften van de Keur op het voorkomen en blusschen van brand en het beheer over de brandspuiten en blusch-gereedschappen te Assen, vastgesteld bij raadsbesluiten van 19 Maart en 5 Mei 1841 no. 24 en 37.

Brengt ter kennis der Ingezetenen, dat van af Woensdag den 21 November eerstkomende door de Brandmeesters onderzoek zal worden gedaan, in hoeverre de bepalingen van de Keur worden nageleefd, inzonderheid wat betreft de rookuitgangen, stookplaatsen, bewaarplaatsen van asch, en of in de huizen de gevorderde lantaarnen, waarop het nummer van het huis is geverwd, aanwezig zijn, weshalve bij dezen de belanghebbenden worden uitgenoodigd, om zich, ter voorkoming van boete-betaling als anderzins, van hunne verpligtingen ten dezen te kwijten.

Assen den 13 November 1855.

De Burgemeester voornoemd,
H. J. OOSTING.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

16 Nov.

Nieuwe berigten uit Constantinopel bevestigen de geruchten, dat de Russen aanvallender wijze zullen te werk gaan, en voegen er bij, dat de Fransche opperbevelhebber zijne troepen met dat plan heeft bekend gemaakt.

Nog altijd ontvangt men nalezingen over het gevecht van Kars, en even als altijd, zijn ze niet gelijkluidend. De Russen erkennen, dat zij 6000, doch verzekeren tevens, dat de Turken 4000 dooden op het slagveld lieten. Deze laatsten houden zich echter, alsof zij maar 1000 telden. Hoe 't zij — er is hevig gevochten, en de Turken gedroegen zich zeer dapper.

Het Noordelijk Sebastopol braakt steeds een h e l s c h vuur op de schippers-voorstad, en het is zeer gevaarlijk, daar rond te drentelen, zooals sommige Engelsche reizigers uit nieuwsgierigheid doen, ten einde met eigen oogen te zien, hoe het daar is, en te kunnen berekenen, hoe het er was.

Een jong matroos schreef dezer dagen aan zijn broeder in Frankrijk een brief, waarin hij het volgende mededeelt ten bewijze, dat de Russen bij de ontruiming van Sebastopol grootere verliezen geleden hebben, dan zij willen doen voorkomen:

„. . . . Ik zal u eene zonderlinge visscherij verhalen, die wij in de jongste dagen in de haven van Sebastopol hebben uitgeoefend. Onze matrozen waren bezig, al het materieel te redden, wat nog van dienst kon zijn. Een hunner bemerkte eene soort van kist op den bodem van het water; meenende reeds de schatkist van Prins Gortschakoff gevonden te hebben, gaat hij in zee en tracht het voorwerp naar den oever te slepen, maar dit was hem onmogelijk. Hij moest dus zijne kameraden roepen, om hem te helpen en met een kaapstander haalde men eindelijk een Russisch veldstuk aan land met gevulde amunitiewagen en paarden. Waar een was, konden er wel meer zijn, dachten zij natuurlijk, en toen zij moesten vertrekken, hadden zij ook eene geheele batterij van zes stukken gevangen."

Uit Rusland luidt alles oorlogzuchtig. De Keizer heeft te Nicolaieff van den morgen tot den avond gewerkt aan datgene, wat goed kan zijn tot verdediging des Lands, en steeds waren hem daarin de Groot-Vorst Constantijn en Generaal Todleben ter zijde. Deze laatste, in blakenden gunst bij den Czaar staande, werd den 20 Mei 1818 te Mitau in Koerland geboren, uit J. H. Todleben, koopman, en A. Sophia Todleben, geb. Sander. Zijn vader, die zijne zaak naar Riga had overgebragt, nam er zijn jeugdigen zoon met zich heen, die het verdriet had, hem weldra te verliezen, na zijne laatste dagen veraangenaamd te hebben door den glans van zijn opkomenden roem. Aan de scholen van Riga gevormd, werd de jeugdige Todleben verder opgeleid op het instituut van ingenieurs te St. Petersburg, waar tegenwoordig zijn naam prijkt in gouden letters, met het opschrift: *Sebastopol*, 1854—1855.

Toen de oorlog uitbrak, was hij kapitein der 2de klasse bij het corps veld-ingenieurs. Hij onderscheidde zich onder generaal Schilder in den Donau-veldtogt en begaf zich naar de Krim. Wat hij te Sebastopol verrigtte, behoort tot de geschiedenis. Hij slaagde er in, van eene opene stad onder 's vijands vuur, eene ontzagwekkende vesting te maken, die bijna een jaar lang de reuzenkrachten der verbondene legers weêrstand bood. In minder dan een jaar bekleedde hij achtereenvolgens de rangen van kapitein, luitenant-kolonel, adjudant, kolonel, generaal-majoor, adjudant-generaal, en ontving, onder andere bewijzen van onderscheiding, de decoratien der 4de en vervolgens der 3de klasse van de orde van St. George, die slechts voor uitstekende daden en op voordragt van het kapittel van de ridders der orde verleend wordt. En wat ongeloofiijk is, eene zoo spoedige verhooging deed niet de minste ijverzucht ontstaan en werd met algemeene toejuiching begroet, als regtmatig verschuldigd aan ware verdienste, aan moed en genie.

Men verzekert: „de heer von Beust kwam te Parijs als vertegenwoordiger van het Duitschland van den tweeden rang. Hij sprak van vrede, doch verzekerde overigens, dat de kleinere Staten des noods met Oostenrijk tegen Rusland zouden gaan, — „neen, riep een ander, hij heeft keizer Napoleon III beduid, dat deze nooit op Duitschland moest rekenen".

Nu hoort men, of liever de heer van Beust verkondigt het zelf: „ik was niet te Parijs als vredes- of oorlogsbode."

Men deelde mede: „de heer van der Pfordten kwam te Parijs, ten einde den keizer te spreken over de groote kwestie en hij beloofde den bijstand van Beijeren, als Oostenrijk te velde trok."

Nu wordt dat verhaal evenwel gelogenstraft, door de verzekering, dat de heer von der Pfordten te Parijs kwam, om over den toestand van Griekenland te spreken.

Alzoo, degelijk nieuws verneemt men zeer weinig. De Engelsche bladen blijven oorlogzuchtig — de Fransche hebben de grootste moeite om te zijn wat van hen wordt geeischt. Voor den oorlog, zooals van zelve spreekt, maar niet *al te veel* voor den oorlog. Tegen Rusland natuurlijk, maar niet te kras. Voor Oostenrijk, zooals men begrijpt, maar in niet al te vriendschappelijke termen — tegen Pruissen, maar heel beleefd. Die dit alles niet weet te treffen, krijgt eene waarschuwing en is dan op weg naar zijn graf.

Generaal Canrobert is te Stockholm met groote eerbewijzingen ontvangen. Hij werd afgehaald naar het paleis des konings, in eene staatsiekoets met 8 paarden bespannen en reikte Z. M. koning Oscar het grootkruis van het legioen van eer over, begeleid van een eigenhandigen brief van zijn keizer.

Dat was het begin van eene kennismaking, en wie zal het einde zien van datgene, wat door die reis wordt veroorzaakt? De koning bewijst den Franschen krijgsman groote eer, maar het volk toont hem geestdrift. Wie weet wat het nog meer doet als hij hier en daar verschijnt. Canrobert is echter een verstandig man en bejaagt geen volksgeschreeuw. Hij weet die te schatten. Zij is wuft als een vlinder en haar wensch, toegestaan, bereidt soms een land de grootste rampen. Hij zal welligt te kennen geven, dat hem openlijke eerbewijzen niet aangenaam zijn, althans dat ligt wel in zijn karakter.

Straks vertrekt hij naar Denemarken, en daar, zegt men, wordt zijne komst met v e r l a n g e n te gemoet gezien.

Als het berouw dat verlangen maar niet op de hielen treedt! Denemarken, zegt men, wil in de Westersche alliantie treden, als Engeland en Frankrijk bewerken dat het den Sondtol mag blijven heffen, of althans de opbrengst daarvan worde gekapitaliseerd en alzoo die tol wordt afgekocht. De vraag is, of het Westen zin zal hebben aan die schikking of liever aan die ruiling. N.-Amerika echter is wel van gisteren maar toch zeer gevat en ligt geraakt. Het zou den handel spoedig doorzien en — zich wreken. En broeder Jonathan heeft daartoe zeer de magt, niet bestaande in tal van oorlogschepen, maar in een product, dat John Bull dierbaar is als zijn leven. Dit is de boomwol. Als N.-Amerika besloot om dit aan de zonen der krijtbergen te onthouden, als dientengevolge spinrad en snelspoel in Engeland moesten stilstaan, ware de ellende des volks niet te overzien. Dan zou de voorspelling van Bright tot waarheid kunnen worden: men zal elkander in onze straten doodslaan.

Denemarken kan dus het December-tractaat wel teekenen, maar of het daardoor den tol behoudt is zeer onzeker. Zekerder is het echter, dat Rusland eens afrekening houdt met hen, die hem verlieten of zich vijandig tegen hem over stelden in de ure des gevaars.

17 Nov.

De Constantinopolitaansche post heeft ons wat nieuws aangebragt — en wel dit: er zijn groote dingen op til in de Krim. Prins Gortschakoff heeft wel eene sterke positie in de Tschernaia, maar hij gevoelt, dat die gedurende den winter niet houdbaar is. Hij moet dien verlaten. Maar hoe? Stilletjes zonder burengerucht? De vreemden dus meester laten in de Krim? Dat lijdt de militaire eer van Rusland niet. Alzoo eerst eene bataille!

En hoe weet men dat te Constantinopel?

Door deserteurs uit het Russische legerkamp, die aan Pélissier verhaalden, wat er gaande was in het Russische kamp aan de Tschernaia, en er bijvoegden, dat Gortschakoff in de jongste dagen groote hoeveelheden kruid en kogels ontving.

Is dat te gelooven? Het kan waar zijn, en dat Gortschakoff offensief zal handelen, is in 't geheel niet onwaarschijnlijk, doch de bron, waaruit die mededeelingen voortvloeijen en de plaats, waaruit zij kwam, zijn verdacht. Deserteurs zeggen zeer dikwijls onwaarheid. Constantinopel is eene stad van verdichting.

Er zijn dan ook velen, die weinig geloof hechten aan dat deserteurs-verhaal, zelfs niet, ofschoon berigten uit het hoofdkwartier der geällieerden van dien aard zijn, dat men zich bijkans genegen zou toonen, om te denken, dat er iets waars zou zijn van den toeleg, dien men den Russischen veldheer toeschrijft. Zij blijven beweren, dat de groote operatien tot het voorjaar zijn verschoven, en dat de beide partijen er slechts op uit zijn, om zich te versterken in de positien, die zij bezetten en om zich het winterkwartier zoo behagelijk mogelijk te maken.

Dat er een gevecht zou geleverd zijn op den weg naar Simpheropol, en de geällieerden te Eupatoria noordwaarts zijn getrokken, wordt niet bevestigd.

Op het diplomatiek terrein verneemt men ook weinig anders dan het logenstraffen van vroeger verspreide geruchten.

Men heeft gezegd: „de heer de Bourqueneij ging naar Weenen met een eigenhandigen brief van Keizer Napoleon aan Keizer Frans Jozeff." In den brief staat: „laat Keizer Alexander II de 4 waarborgpunten, zoo als die gewijzigd zijn (gewis niet in zijn voordeel!) na den val van het zuidelijk Sebastopol aannemen." Hij overhandigde dien brief in eene bijzondere audiëntie.

Nu zegt men: de heer de Bourqueneij had geen brief en ook geen audiëntie.

Aan verschillende correspondentien ontleenen wij de volgende bijzonderheden:

„Men gaat nog steeds voort met uit Sebastopol het hout en alle materialen weg te nemen, die het leger van eenigen dienst kunnen zijn. Het vuur der Russische forten was in de laatste dagen van October zeer levendig. Eene bom heeft den bekoorlijken kleinen tempel in brand gestoken, die zich op eene verhevenheid boven de militaire haven verhief. Men verzekert, dat de Maarschalk Pelissier in de nabijheid was, toen zulks gebeurde. Die tempel, de tempel van Theseus genaamd, had den vorm van een regthoek en was omgeven door een zuilenrij van jonische bouworde en een fraaijen tuin, inwendig leverde zij echter niets merkwaardigs op.

„De Russen zijn niet galant; een scherf van een hunner bommen heeft onlangs den sluijer van het rijgewaad eener schoone Engelsche dame verscheurd; zij zijn daarentegen vrij handig, want zij hebben een bom, juist tusschen de beenen van een voltigeur, doorgeschoten, die over een put water ophaalde, zonder hem het minste letsel te doen; alleen de pantelon is gescheurd. De visites binnen Sebastopol zijn dus niet van gevaar ontbloot.

„Het Engelsch-Turksch contingent heeft zich nu te Jenikale neergezet. Sedert den 6den der vorige maand komen aldaar dagelijks groote stoom- en zeiltransportschepen van 7 a 800 ton aan. Gedurig worden troepen ontscheept. De wateren van Kertch en Jenikale zijn letterlijk bedekt met schepen, die manschappen, paarden, levensmiddelen en materieel overbrengen. Het contingent is 10,000 man sterk. Ongeveer 6600 man zijn den 18 Oct. reeds ontscheept en hadden hun winterkwartier te Jenikale gevestigd, nabij het Engelsche kamp, onder bescherming der fransche werken.

„Waartoe die 10000 man bestemd zijn, dit weet niemand. Jenikale had geene versterkingen noodig en vooral niet versterkingen als deze, bestaande in ongeoefende en niet gedisciplineerde manschappen. Eene hoofdoorzaak van wanorde en verwarring is natuurlijk, dat de Engelsche officieren zich moeijelijk door de Turken kunnen doen verstaan. Geen hunner spreekt Turksch. De noodzakelijkheid, om de gewigtigste bevelen te doen vertalen door een tolk, die niet altijd aanwezig is, geeft aanleiding tot veel vertraging, die slecht voegt bij de kracht en de spoedige uitvoering, welke bij een commando zoo noodzakelijk zijn. De officieren doen daarover dan ook vele klagten hooren; trouwens zij worden dan ook ruimschoots schadeloos gesteld door de geldelijke voordeelen die zij genieten. Men zal zulks wel toestemmen, als men in aanmerking neemt, dat bv. een kapitein dagelijks 32 shillings (ruim f 19) soldij ontvangt.

„Generaal Vivian wordt dagelijks gewacht. Misschien zal het hem door eenige krachtige voorbeelden gelukken eenige meerdere orde onder den troep te brengen; maar zulks schijnt zeer moeijelijk. Wel beschouwd kan men van dit nieuwe, nog niet ter dege georganiseerde contingent, dat uit de ongelijksoortigste bestanddeelen is zamengesteld, voor het oogenblik weinig goeds verwachten. Men beschouwt over het algemeen het zenden van dat contingent naar Jenikale niet als een zeer gelukkig idee.

„Er is te Jenikale sprake geweest van eene expeditie-plan tegen Kaffa. Het is niet onwaarschijnlijk dat men op dit punt een klein corps aan land zal zetten. Dit schijnt zelfs in verband te staan met andere meer gewigtige operatien, wier niet zeer twijfelachtig eindresultaat zou zijn, het Russisch veldleger in te sluiten. Volgens het zeggen van deskundigen zou dat leger verloren zijn, zoo het niet spoedig aftrekt.

„Op verschillende punten zijn in de Krim verkenningen gewaagd en bij de Tschernaia en voor Inkerman hebben zelfs verschillende voorposten gevechten plaats gehad.

„Driemalen in een nacht hebben de voorposten, zich door de duisternis in het getal der aanrukkende Russen vergissende, een algemeen alarm verwekt; in een half uur was het geheele leger slagvaardig."

Laatste tijdingen.

Pélissier heeft in eene dagorder zijne soldaten bekend gemaakt, dat men zich op een nieuw gevecht moest voorbereiden, en dat de vijand ongetwijfeld nog eens voor de laatste maal beproeven zal, de linien van de Tchernaia te verbreken.

Alle correspondentien erkennen, dat het niet te veronderstellen is, dat de beide legers rustig nevens elkander den winter zullen doorbrengen, wijl zij slechts door eene rivier van elkander gescheiden zijn, die gemakkelijk is over te trekken.

Men zou zoodoende slechts tot eene herhaling komen van dat moeijelijke leven in de loopgraven, van die bloedige verrassingen, welke de vijand evenmin behoeft te betreuren als de geällieerden, en men is van oordeel, dat, naar alle waarschijnlijkheid, Pélissier niet in een dergelijken toestand zal berusten.

De Russen van hunnen kant kunnen niet terugtrekken zonder er toe gedwongen te worden. Het krijgsgeluk moet dus nogmaals tusschen beide legers beslissen.

Men is algemeen van meening, dat het Russische leger, als het meest verontruste, het eerst zal trachten dien toestand te veranderen; maar volgens eenige woorden van Pélissier schijnt het zeker, dat hij besloten heeft, den vijand te gaan opzoeken, zoo die niet tot hem komt.

De jongste telegrafische berigten uit Petersburg melden, dat de Czaar den 7 Nicolajeff heeft verlaten en zich naar de Krim begeven, om zelf aan de dappere strijders onder vorst Gortschakoff zijnen dank te betuigen. In de Krim aangekomen, heeft Keizer Alexander die troepen in den besten staat bevonden. Na ze te hebben in oogenschouw genomen is de Keizer den 12 (j.l. maandag) weder vertrokken, om over Moskou naar Petersburg terug te keeren. Tot in den avond van laatstgenoemden dag hadden de geällieerden in de Krim niets ondernomen.

Omer Pacha bevindt zich, volgens de jongste te Constantinopel ontvangen berigten van het oorlogstooneel in Azie, reeds op acht mijlen van de Russische achterhoede. Een brief uit Erzerum verzekert, dat Kars nog slechts van één kant belegerd is, in weêrwil dat wederom 15 000 man, onder vorst Bebutoff, voor die vesting zijn aangekomen.

De *Gazette de Londres* deelt officieel de benoeming mede van sir William Codrington, tot opperbevelhebber van het

Engelsche leger in de Krim. Hij heeft die betrekking ook aangenomen. Zes à zeven andere krijgsoversten zijn door deze benoeming zoo gebelgd, dat ze hun ontslag hebben gevraagd.

Parijs, 16 Nov. Bij gelegenheid van de uitreiking der belooningen ter zake der groote tentoonstelling, op gisteren, heeft de keizer eene rede uitgesproken, waarin het volgende voorkwam: de Parijsche wereldtentoonstelling biedt een grootsch schouwspel aan. Terwijl Frankrijk oorlog voert, zenden uitstekende mannen uit geheel de wereld de vruchten van hunnen arbeid naar Parijs. Deze wedstrijd bevestigt de overtuiging, dat slechts hij, die tot den oorlog aanleiding heeft gegeven, bedreigd wordt met de nadeelige gevolgen. De oorlog zal in aller belang worden voortgezet: Europa ziet het naderende gevaar, maar zal daarin tevens den waarborg voor zijne onafhankelijkheid en vrijheid vinden. — De wensch naar vrede is de eerste indruk, dien het aanschouwen van zooveel voortbrengselen van het menschelijk genie te weeg brengt. Gij allen behoort met mij te wenschen, dat de vrede spoedig tot stand kome, maar ook, dat hij duurzaam zij. Tot het spoedig tot stand komen van den vrede is het echter noodzakelijk, dat Europa zich verklaart; — zonder dat bestaat er gevaar, dat de oorlog tusschen de groote mogendheden niet ophouden zal. Verklaart echter Europa aan wiens zijde het regt is, dan zal een groote schrede gedaan zijn tot vereffening van het geschil. Mijne heeren de afgevaardigden uit het buitenland; zegt aan uwe landgenooten, dat Frankrijk jegens geen enkel land haat koestert, dat het daarentegen sympathie heeft voor allen, die, als wij, de zegepraal van regt en billijkheid beoogen. Is het ook hun doel, die te bereiken, dat zij zich openlijk voor of tegen ons verklaren. Wij, die reeds onderling verbonden zijn, smeeken wij om de zegepraal onzer wapens voor de groote zaak, zonder dat daarom onze industrie, onze fabrijken stilstaan. Zijn wij sterk door eendragt, vertrouwen wij op God, hopende, dat zijne hulp ons over tegenwoordige en toekomstige moeijelijkheden zal doen zegevieren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN GEN.

In de zitting van 13 Nov. is, gelijk bereids in ons vorig nommer onder de telegrafische berigten is medegedeeld, opgemaakt de nominatie van drie kandidaten ter vervulling van de in de Algemeene Rekenkamer opengevallen betrekking. Voorts zijn ingekomen twee wetsontwerpen met daarbij behoorende memorie van toelichting, zijnde: één betrekkelijk de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie en één tot vereenvoudiging in het beleid der justitie en in het wetboek van burgerlijke regtsvordering. De commissie van rapporteurs voor de hoofdstukken V, VI, VII en VIII der staatsbegrooting, alsmede voor de begrooting van het pensioenfonds van burgerlijke ambtenaren voor 1856, hebben daaromtrent hare eindverslagen uitgebragt. De Kamer heeft achtereenvolgens *aangenomen*; 1°. zonder hoofdelijke stemming, de konklusie van het rapport der kommissie tot onderzoek der staatsrekening over het dienstjaar 1852, nadat aan de heropende beraadslagingen hadden deel genomen de heeren *van Bosse*, *van Rappard* en *Thorbecke*; 2°. het wetsontwerp tot wijziging van hoofdstuk IV der staatsbegrooting voor 1854 bij welks behandeling de heeren *van Lijnden* en de minister van justitie het woord voerden, met algemeene stemmen, 3°. het wetsontwerp tot verhooging van hoofdstuk IV der staatsbegrooting voor 1855; 4°. het wetsontwerp tot vaststelling der begrooting wegens den arbeid der gevangenen over 1856; 5. het wetsontwerp tot verhooging van hoofdstuk IX B der staatsbegrooting voor 1855 (*Postkantoor te Amsterdam*); de drie laatsten zonder beraadslaging met algemeene stemmen, uitgezonderd het laatste, waartegen de heeren *van Hoëvell*, *Westerhoff* en *van der Linden* stemden. De vergadering is daarop tot Donderdag ten 11 ure gescheiden, als wanneer de behandeling der begrootings-wetten zou aanvangen.

— Bij het ontwerp van regterlijke organisatie, bij de Tweede Kamer ingediend, wordt de hooge raad een opperste geregtshof; de provinciale hoven worden behouden. Het ontwerp zegt stellig, dat in elke provincie een hof zijn zal. Maar in het arrondissement waar het hof is gevestigd, wordt de regtbank opgeheven, en aan het hof opgedragen de regtspraak in burgerlijke zaken in eersten aanleg.

De procureurs worden gehandhaafd in eersten aanleg, hooger beroep, revisie en request civiel, maar niet in cassatie; de procureurs, meesters in de regten, kunnen pleiten, de kosten alleen van den procureur komen ten laste der verliezende partij, doch in cassatie die van den pleiter; in plaats van de procureurs, komen bij den hoogen raad advokaten.

Kantonregters zullen regt spreken in eerste en laatste ressort tot f 75, en, behoudens hooger beroep, tot f 300; de regtbanken in eerste en laatste ressort tot f 600.

Cassatie van vonnissen van kantonregters en regtbanken in het laatste ressort gewezen, wordt alleen toegelaten ter vordering van het openbaar ministerie, waaraan de verliezende partij zich kan aansluiten. Zonder die aansluiting is de voorziening alleen in het belang der wet.

De boete van cassatie vervalt.

Het proces van cassatie wordt vereenvoudigd.

Art. 160, al. 2, no. 3, Burg. Regtsvordering wordt ingetrokken en bevolen, dat meer dan thans exceptien bij de verdediging ten principale te gelijk moeten worden voorgedragen.

De conclusien van het openbaar ministerie vervallen, behalve in cassatie.

Ziehier de hoofdbepalingen, die wij bij eene vlugtige inzage hebben opgemerkt. *Arnh. Ct.*

's Hage, 15 Nov. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen aangevangen over de begrootingswetten voor 1856. Daaraan hebben deelgenomen de heeren Elout van Soeterwoude, Bosscha, van Rappard, van Goltstein, Nolthenius, Zyiker Groen van Prinsterer en de Minister van Buitenl. Zaken. De behandeling zal morgen ten elf ure worden voortgezet.

— Aan 's rijks werf te Vlissingen wordt met de meeste inspanning gearbeid aan de geheele voltooijing voor den zeedienst van Zr. Ms. fregat *Prins van Oranje*, korvet *Evertsen* en de stoom-schroefkorvet *Prinses Amalia*, welke bodems, naar men verneemt, in het voorjaar van 1856 in dienst zullen gesteld worden.

— In een eigenhandigen brief, door den Franschen gezant onzen koning overhandigd, heeft de keizer der Franschen zijne erkentelijkheid betuigd voor de aanbieding van het grootkruis van de Militaire Willems-orde, door onzen koning den keizer gedaan. De brief is in zeer vleijende woorden gesteld.

Keizer *Alexander* moet ook met welwillendheid het grootkruis derzelfde orde hebben aangenomen.

— Bij de opmerking, dat de opbrengst der belastingen steeds hooger wordt, een getuigenis van de financiele krachten des lands, doet de *Arnhemsche Courant* daarbij uitkomen, dat daaruit niet volgt, dat de volkswelvaart zoo algemeen toeneemt, of dat daarom de belastingen niet zwaar kunnen drukken op vele der belastingschuldigen. Voor een groot deel toch wordt die hoogere opbrengst veroorzaakt, doordien het gewone ruilmiddel, de fijne metalen of het geld, een verhoogden maatstaf heeft aangenomen in betrekking tot de overige waarden, waardoor de percentsgewijze opbrengst bijv. van registratie en successie zooveel meer moet worden. Evenwel is de nationale rijkdom of de volkswelvaart daardoor niet toegenomen. Toch is die hoogere opbrengst voor de schatkist een verblijdend teeken. — Eene minder aangename gevolgtrekking moet men echter uit de mededeelingen van de regering maken omtrent de opbrengst der voornaamste accijnsen; uit de ministeriele opgaven van de laatste jaren toch blijkt, dat de gemiddelde opbrengst van het 4 jarig tijdvak van 1847 tot 1850, vergeleken met de gemiddelde opbrengst van 't 4jarig tijdperk van 1831 tot 1834 is verminderd op den wijn 33 perCent, op het gedistilleerd 32 pC., op de bieren en azijnen 25 pC., en vergeleken met de opbrengst van het 4 jarig tijdperk van 1835—1838, op de zeep 12 pC., op de tarwe 20 pC., op het rundvleesch 35 pC., op het kalfvleesch 26 pC, op het varkensvleesch $12\frac{1}{2}$ pC. en op het schapenvleesch, meer het voedsel in vleesch voor de mindere standen, 45 pC., terwijl de vermeerdering voor de rogge slechts 15 pC. was.

Mag men deze gegevens der *Arnh. Ct.* voor juist aannemen, en wordt bij toenemende bevolking dus 5 pCt. minder brood gebruikt en van $12\frac{1}{2}$ tot 55 pCt minder vleesch, dan zou men tot eene allertreurigste conclusie omtrent de volksvoeding moeten komen. Die gestadige vermindering van verbruik der meest noodwendige levensbehoeften, zou een treurig verschijnsel zijn tegenover het zoo even genoemde verblijdende teeken. Het zou te meer de noodzakelijkheid doen inzien, om de beletselen uit den weg te ruimen, die eene goede volksvoeding kunnen in den weg staan.

Rotterdam, 13 Nov. Gisteren morgen omstreeks $10\frac{1}{2}$ ure is in het midden van de Bierstraat alhier een hevige brand uitgebarsten in de woon- en pakhuizen van de heeren C. L. en A. Q. Kolff, firma Tollens en Co., kooplieden in verwwaren. Men was dezen middag een aantal vaten terpentijn wachtende en twee knechts waren bezig, om de aanwezige vaten te verplaatsen. Een dezer knechts had het ongeluk de lantaarn met den voet om te stooten, ten gevolge waarvan de kaars er uit viel en de uitgelekte terpentijn op den grond vlam vatte. De beide knechts wilden aanvankelijk de vlam uittrappen, doch verspreidden daardoor het vuur nog meer, dat zich dadelijk aan de vaten en aan andere, in deze met ligt ontvlambare zelfstandigheden opgevulde pakhuizen, mededeelde en alzoo spoedig zoodanigen omvang kreeg, dat er bijna geen tijd overbleef om de beide familien, op de bovenhuizen woonachtig, te waarschuwen. Men had dan ook naauwelijks tijd om de kinderen te redden. Een gedeelte van den inboedel is geborgen.

Groningen, 15 Nov. Wij verheugen ons ook thans wederom de zigtbare afneming van de cholera in deze stad te mogen melden. Volgens opgave bij de plaatselijke geneeskundige commissie toch zijn in de laatste week door die ziekte slechts 4 personen aangetast. In dat tijdsverloop zijn hersteld 10, overleden 3 en in behandeling gebleven 6 personen. *Gron. Ct.*

— Bij arrest van het Provinciaal Geregtshof alhier van gisteren, is *Abraham van der Huizen*, slager van beroep, wonende te Annerveensche-Kanaal, ter zake van diefstal van een schaap uit de weide, veroordeeld tot tuchthuisstraf voor den tijd van zes achtereenvolgende jaren. *Id.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De *Moniteur* bevat in zijn officieel gedeelte een artikel over de vlottende batterijen, dat zeer opmerkelijk is. Er wordt in betoogd, dat de nieuwe oorlogsmachines eene uitvinding zijn van keizer *Napoleon*. Toen bij den aanvang van den oorlog de vereenigde vloten in zee staken, had de keizer dadelijk begrepen, dat deze weinig zouden kunnen uitrigten tegen de granietmuren der Russische vestingen. De keizer, bekend als hij zich heeft gemaakt met de artillerie, zag dadelijk in, dat de kansen niet gelijk stonden, daar waar een kogel een schip van 80 stukken met 1200 man kon doen verloren gaan, terwijl het op de muren eener vesting slechts eene kleine bres kon schieten. Vooral sprong het hem in het oog, dat de Paixhanskogels voor de schepen te verderfelijk konden wezen, dan dat deze zich zouden kunnen blootstellen aan kogels van eene kustbatterij, die betrekkelijk slechts weinig kan te lijden hebben van het scheepsvuur. De keizer begreep dus, dat men naar een middel moest zoeken, om minder kostbare vaartuigen daar te stellen, die met minder diepgang en met eene kleinere bemanning de kusten meer zouden kunnen naderen en de vijandelijke kogels beter zouden kunnen trotseren, terwijl zij tevens een hechteren wederstand, vooral aan de Paixhanskogels, moesten kunnen bieden. De keizer vestigde daarop al zijne aandacht. Te Vincennes werden onder zijn oog proeven genomen en ten slotte kwam men tot de gedachte van den aanbouw der *vlottende batterijen*. Deze waren niet bestemd om tegen schepen te ageren, maar de benaming drukte reeds genoegzaam uit, dat men alleen daarmede tegen vestingen wilde ageren. In vroegeren tijd was de aanbouw er van onmogelijk geweest. Door de ontwikkeling evenwel der nijverheid was het thans mogelijk ijzeren platen te maken, die tegen de kogels bestand waren en was het tevens mogelijk aan die batterijen door het aanbrengen van schroefvermogen de noodige bewegingskracht te verleenen. De daarstelling dezer batterijen vordert zulk eene groote kennis en vaardigheid, dat men het onmogelijk acht, dat men in Rusland vooreerst dergelijke vaartuigen zal kunnen maken. De keizer heeft daarentegen dadelijk aan Engeland zijne uitvinding bekend gemaakt en toen ook daar de uitmuntendheid der inrigting gebleken was, heeft men tot den aanbouw van enkele er van besloten. Bij Kinburn hebben deze nieuwe oorlogsmachines hunnen proef doorgestaan. Zij hebben getoond, hoe verderfelijk zij voor den vijand waren en hoe weinig schade zij zelve leden. Reeds heeft de keizer aan Frankrijk eene nieuwe veldartillerie gegeven, die het hare heeft bijgedragen, om bij de Alma, Inkerman en Traktir de Verbondenen te doen zegepralen; aan de Marine heeft hij thans een wapen toegevoegd, waarvan in de toekomst eerst de kracht zal blijken.

— Laatstleden vrijdag is er te Montreuil-sur-Mer een zonderlinge diefstal gepleegd. Zekere *Leblond*, uit Valenciennes, was wegens diefstal met inbraak in hechtenis genomen; hij wist den regter van instructie door levendige blijken van berouw voor zich in te nemen. Hij stelde dezen op zijn bureau horologies, juweelen en eenige gelden ter hand, die hij uit eigen beweging scheen af te geven, en gaf daarbij den levendigen wensch te kennen, om voortaan een beter leven te leiden. Na zijn verhoor en in weerwil van al zijne verzekeringen, dat hij berouw over zijne misdrijven gevoelde, werd *Leblond* gedurende den nacht bij wijze van voorzorg in het cachot opgesloten. Die maatregel was niet nutteloos, hij was zelfs niet voldoende. Gedurende den nacht boorde de onbeschaamde dief, met behulp van een ijzeren haak, die hij boven het behoud der juweelen verkozen had, een gat in den muur zijner gevangenis en geraakte daardoor in eenen gang van het bij zijne cel gelegen tribunaal; hij sloop voorts naar het kabinet van den regter van instructie met wien hij kennis had gemaakt, nam de horologies, de juweelen en de gelden, die den vorigen avond als bewijsstukken aldaar gedeponeerd waren, weder in bezit, maakte zich meester van eenige andere voorwerpen van zijne gading, verscheurde de bladen van het register, de tegen hem ingebragte beschuldiging bevatte, eigende zich twee paspoorten toe, die hij onder de proefstukken vond, en nam vervolgens, met zijn buit beladen en van goede papieren voorzien, de vlugt. De gendarmerie heeft vergeefsche nasporingen in het werk gesteld om dezen slimmen en gevaarlijken boosdoener te achterhalen.

— Het schip *Céleste*, van St. Brieu naar Terreneuve, is in de maand Julij j.l. door een walvisch aangevallen, en zou waarschijnlijk gezonken zijn indien de walvisch niet weêrhouden ware geworden door eene diepe wonde, die hij bij een aanval tegen het berghout en de verschansingen ontvangen had. Vroeger is het schip *André & Céleste*, aan den heer *Leclerc*, reeder te Granville, toebehoorende, door den aanval van een wal- of zwaardvisch verongelukt.

— In het paleis der tentoonstelling worden de meest regtachtige toebereidselen gemaakt voor de plegtigheid van de uitreiken der belooningen aan de tentoonstellers. Het concert, dat, gelijk men weet, voor deze gelegenheid door Berlioz zal gedirigeerd worden, zal uit meer dan 1000 personen bestaan, namelijk voor den zang 240 bassen, baritons en tenoren, 220 alten en sopranen en 70 koorknapen, en voor het orkest 250 blaasinstrumenten, 120 violen, 40 alten, 40 violoncellen, 40 contrabassen en 35 harpen.

— Men schrijft uit Aire (dep. Pas de Calais), dat eene vrouw in de gemeente Boesceghem dezer dagen is overleden, na in drie dagen tijds dertien flesschen brandewijn gedronken te hebben, terwijl zij met de 14de bezig was.

— Een dagblad van Brest deelt den volgenden moord mede, gepleegd in het bagno aldaar op den onder-adjudant *Bideau*. *Vincent Pérucatti*, Italiaan van geboorte, werd in 1852, wegens diefstal en moord op den openbaren weg, tot eeuwigdurenden dwangarbeid veroordeeld, en naar het bagno te Toulon gebragt, van waar hij kort daarna getransporteerd werd naar dat te Brest. *Pérucatti* onderging zijne straf geduldig en had reeds herhaalde malen zijn diepen afkeer van het leven aan den dag gelegd, maar den moed missende de hand aan zijn eigen leven te slaan, trachtte hij door een nieuwen moord een einde aan zijn leven te maken. Hij volbragt hij gelegenheid, dat de onder-adjudant *Bideau*, die vernomen had, dat hij gewapend was met een stuk van een sabel, waaraan hij een soort van degen gevest had weten te maken en dat hij gescherpt had, hem voor zich liet komen en hem te kennen gaf, dat hij uit voorzorg hem tot den volgenden dag in een hok zou laten brengen. *Pérucatti* zweeg hierop, maar op hetzelfde oogenblik greep hij zijn wapen te voorschijn, en bragt daarmede den onder-adjudant zulk een hevigen steek toe in de rigting van het hart, dat deze doodelijk gewond ter aarde viel en reeds een half uur daarna een lijk was. Een ander onder-adjudant, *Mathieu* genaamd, kwam wel op het gerucht, tengevolge der worsteling ontstaan, toeschieten, maar te laat. Hij slaagde er echter in, *Perucatti* van achteren aan te vallen, doch niet zonder dat hij zelf hierbij haast omkwam, want *Perucatti* verdedigde zich hardnekkig, en zonder hulp van een veroordeelde, *Leclerc* genaamd, die de stem der menschelijkheid gehoor gevende, toeschoot om *Mathieu* hulp te verleenen, zou hij hoogstwaarschijnlijk als een ander slagtoffer zijn gevallen. *Leclerc* ontving bij die gelegenheid twee wonden, een in den wang en de andere in de dij, die hem door *Perucatti* toegebragt zijnde, zijn leven in gevaar stellen. Onmiddelijk daarna is een onderzoek ingesteld. *Perucatti* heeft verklaard, dat hij geenszins door wraakzucht tot den moord gebragt is. Hij heeft dien alleen begaan, om een einde aan zijn leven te maken, als hebbende den moed niet gehad, de hand aan zich zelve te slaan.

ENGELAND.

De *Sémaphore de Marseille* meldt, op grond van brieven uit Athene, dat de Grieksche minister van financien, de heer *Silivergo*, die tevens ad interim met de buitenl. zaken belast is, door geestverbijstering is getroffen. Deze zelfde verdienstelijke staatsman moet reeds vroeger in 1840 ten gevolge van groote inspanning en vele werkzaamheden door een soortgelijk noodlottigen aanval bezocht zijn geweest. Den 16den October liet de *Silivergo* 150 pendules en 50 toilettafels koopen en in zijn kabinet brengen om, zoo hij zeide, zijne ambtgenooten op eene betamelijke wijze te ontvangen. Kort daarna ontving de minister een bezoek van den Amerikaanschen gezant en ried deze diplomaat met nadruk aan, zijn linnen door de Atheensche meisjes te laten wasschen. Hierop begaf zich *Silivergo* tot den Koning en verzocht eene audientie. Sire, vroeg hij bij deze gelegenheid den koning, wat danst gij liever, eene polka, mazurka of menuet? Ik ben legitimist en geef de voorkeur aan een menuet, en hierop begon hij proeven van zijn danstalent te geven. Nog meerdere voorbeelden van zijne verstandsverbijstering deden zich voor, en den 19 Oct. werd deze minister door *Kindostalo* vervangen.

— De *Times* drukt sinds het afschaffen van het zegel 10,000 exemplaren per dag meer. In 1853 werden in het geheel omstreeks 14 millioen exempl. van de *Times* gedrukt; in 1854 is dit getal met 2 millioen vermeerderd en in 1855 zal het nog bijna 4 millioen meer bedragen, en dus 20 millioen exempl. wezen, die in een jaar zijn afgeleverd.

— De heer *de Persigny* zeide, op het banket, door den lord mayor gegeven, onder anderen het volgende: „hoe groote dingen zouden Engeland en Frankrijk kunnen gedaan hebben, wanneer zij altijd bondgenooten waren geweest!" De *Times* verklaart daarop, dat de dag, die zoo groote dingen zou kunnen verwezenlijken, gekomen en de profetie van *Napoleon I* (want van dezen waren de zooeven aangehaalde woorden) reeds verwezenlijkt is. Om dat te bewijzen, noemt het Engelsche blad twee groote zegeningen van het Westersch Verbond, namelijk deze: „de vestiging van de dynastie *Napoleon* en de oorlog — de oorlog, ten voordeele der Europeesche Volkeren." Uit voorzigtigheid voegt de *Times* hierbij, dat de zegeningen te grooter zijn, naarmate ze minder in 't oog vallen. Er zijn die uit deze toelichting het resultaat trekken, dat de weldaden des oorlogs dus bijkans onmetelijk moeten zijn, wijl het scherpste oog en het kloekst verstand die nergens kan ontdekken.

Sir *Charles Napier* bevond zich niet onder de gasten in Guildhall, maar presideerde eene vergadering der London Welch Patriotic Society. In den namiddag was hij het voorwerp geweest eener eigenaardige hulde in Southwark, De arbeiders der hoeden-fabriek van Christil vereerden hem een kostbaren admiraals-hoed.

Sir Charles hield eene passende dankrede, doch moest, voor den afloop der plegtigheid, den hoed opzetten, hetgeen algemeene vreugde verwekte. De redevoeringen, door Napier in de laatste 14 dagen gehouden zouden een lijvig boekdeel vullen.

ITALIE.

Den 1 dezer heeft de Koning de Sardinische kamers geopend. Z. M. heeft daarbij eene troonrede uitgesproken, die woordelijk nagenoeg luidt als volgt:

„Het vervlogen jaar heeft voor mijn hart zware beproevingen opgeleverd.

„Toch aarzelde ik niet, mijne wapens te voegen bij die van hen, die voor het regt, de beschaving en de onafhankelijkheid der volken strijden.

„Onze soldaten en zeelieden, vereenigd met de heldhaftige legerscharen van Frankrijk, Engeland en Turkije, deelden hare gevaren en haren roem, en verhoogden onzen roep van eene strijdbare natie te zijn.

God zegene onze gemeenschappelijke pogingen, om den vrede duurzaam te maken, door het verzekeren der wettige regten van alle natiën.

De kosten van den oorlog zullen een nieuw beroep op het openbaar krediet noodzakelijk maken, doch mijn gouvernement zal trachten, den druk der belastingen minder bezwarend te doen zijn.

Wij zullen voortgaan met het edele voorbeeld te geven van een koning en een volk, omstrengeld door de onverbreekbare banden van liefde en vertrouwen, en eenstemmig in hunne aan de onschendbare handhaving der grootsche grondslagen van het algemeen welzijn: orde en vrijheid!"

ASSEN, 14 November.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verkreeg, bij het opmaken der nominatie voor een lid der Algemeene Rekenkamer, de heer Mr. *H. C. Carsten*, in de eerste stemming voor den eersten kandidaat 3 en bij de tweede stemming 2 stemmen; bij de eerste en tweede stemming voor den tweeden kandidaat telkens 6 en bij de derde stemming 2 stemmen, en bij de eerste stemming voor den derden kandidaat 4 en bij de tweede stemming 3 stemmen.

Grijpskerk, 15 Nov. Onder begunstiging van voor ons wenschelijk weder hebben de woudboeren dezer provincie voor het grootste gedeelte hunne winterrogge den grond toebetrouwd. De weidelanden zoo op de wouden als op de klei hebben schier opgehouden den koeijen een volledig voedsel te leveren, en voorzeker het was wenschelijk, dat men daarin, zoo hier als elders, geene beesten meer in weide. De spurrie en knollen leveren eene goede stalvoering, doch daar in de eerste weinig zaad gekomen is zal het vooral thans, door de ligte vorst, een minder krachtig voeder. De aardappelen zijn allen gedold en in de winterkuilen gebragt. Hier op de klei, als ook op die strekken in ons Westerkwartier, staat het koolzaad uitstekend en vooral de vroeggezaaide staat het beste; alhoewel enkele stukken door de aardvloo nog al eenigzins zijn beschadigd. De winterrogge, voor zooverre die hier op de klei verbouwd wordt, staat, even als de garst en weit volgens naar genoegen des landmans. Terwijl de regen de landlieden, hier op de klei, als 't ware overvallen is, hebben nog al hun stoppelland, niet kunnen onderploegen, en ook ziet men zich door den regen genoodzaakt gezien enkele stukken in bulten op het land te plaatsen. De dit jaar verbouwde haver en garst, thans deels gedorscht of gedorscht wordende, leveren zoowel aan zaad, als aan stroo een goed beschot.

Dedemsvaart, 14 Nov. Heden nacht is alhier ten huize van *J. Blokzijl*, die een winkel doet, en schipper zijnde, bij zijne vrouw voor het oogenblik aan wal was, een brutalen diefstal gepleegd. Nadat men het venster opengebroken en het raam had opgeschoven, kwam men gemakkelijk in den winkel, om alles, wat van de gading was, mede te nemen. Het gestolene bestaat meest in manufakturen en heeft wel eene waarde van f 300. Des morgens bij het opstaan heeft men eerst het feit ontdekt, en nog enkele voorwerpen op de bleek gevonden. De dader of daders zijn nog onbekend.

— **14 Nov.** De verveeners te Dedemsvaart, den zeer verminderden voorraad droogen turf in aanmerking nemende, hebben op heden besloten: het dagwerk hoogten turf te brengen op f 40, dito laagten op f 43. De groote praam hoogten turf op f 165, dito laagten op f 160. *Pr. Ov. Ct.*

— Eene vergelijking der inkomsten van provinciale fondsen heeft doen zien, dat in 1854 op de Dedemsvaart zijn ontvangen gedurende de eerste 10 maanden, aan regten van tol en afvaartsgelden ruim f62,000 tegen ruim f 52,000 over hetzelfde tijdvak in 1855. Die mindere opbrengst schrijft men toe aan omstandigheden, dat de vaart dezen winter maanden gesloten was en er veel minder turf vervoerd gemaakt.

Spijkerboor, 13 Nov. Heden had alhier eene publieke verkooping plaats van eenig bouw- en groenland, waarvan de prijzen tot eene enorme hoogte klommen. Het bouwland, groot $1\frac{1}{2}$ bunder, in 1834 gekocht voor f 700, is nu voor een driemaal hoogeren prijs vlug van de hand. Twee stukjes groenland, ieder ter grootte van $1\frac{1}{2}$ mat, die in 1834 aangekocht, te zamen voor f 700, is het eene verkocht voor f 1045, terwijl het andere is ingetrokken op f 962. 't Eerstgenoemde stukje groenland heeft gemiddeld in de natuur overgelaten 4 voer hooi opgeleverd en het andere, dat tegenwoordig als weideland gebruikt wordt, kan ter nauwernood 3 beesten van het noodige gras voorzien. Niet alleen geeft deze verkooping een bewijs, dat ook hier de boerderijen in prijs stijgen, maar ook dat men zich, door 't koopen voor zulke sommen, met een klein percent wil vergenoegen. Men vraagt niet meer naar de waarde der boerderijen, maar alléén of ze te koop zijn!

Oude Pekela, 14 Nov. Wij beschouwen het een loffelijk denkbeeld, om, ten einde in het gebrek aan matrozen op 's lands oorlogschepen te voorzien, te Zwolle en Leiden een oorlogsbodem te plaatsen; wij kunnen te dezer gelegenheid echter den wensch niet onderdrukken, waarom men geen kanonneerbooten met hetzelfde doel in de door zeevarenden bewoonde plaatsen Veendam, Wildervank, Pekela, Hoogezand en Sapmeer stationeert, alwaar, uithoofde dat men jare een aantal jonge lieden te vergeefs eene plaats [illegible] op de koopvaardijvloot, zulk eene werving voor 's Rijks dienst goede resultaten zoude opleveren. Mogt het de Regering behagen zulks te beproeven.

Staphorst, 16 Nov. De ambtenaren te R. benaderden eene koe bij J. D. te K. op f 96. Zij dachten zeker daar een aardig buitenkansje mee te maken en presenteerden haar onlangs op de weekmarkt te M. daartoe te koop: na veel hokes pokes bood men hun eindelijk f 15, vervolgens nog minder en bij het scheiden der markt namen zij de vette koe weder mede naar huis.

** Tot aanvulling van 't berigt uit Meppel, geplaatst in 't vorig No. dezer Courant, kunnen we berigten dat het zestal voor de scholen van Rouveen en IJhorst binnen deze gemeente heeft bestaan uit: Kuipers, laatst provisioneele waarnemer te Annerveensche-kanaal, de Vries aan de Dedemsvaart, Wetslar te Almelo, Steenbergen te Meppel, de Roos te Wijhe en Tjallen te Hoogeveen, de vijf eersten van den tweeden, de laatste van den derden rang. Zoo als bekend is, is Wetslar te Rouveen en de Roos te IJhorst verkozen.

* **Meppel, 15 Nov.** De weekmarkt was hier heden weder zeer druk bezocht; het plein om het logement de Wheem was nagenoeg weder geheel met vee bezet, bepalende dit zich hoofdzakelijk tot vette koeijen en schapen; de handel in koeijen bleef bij staande of min of meer dalende prijzen steeds flaauw; de vetten vonden geene genoegzame koopers, en van daar ook, dat er zich beesten, en wel van de beste soort, onder bevonden, die van de voornaamste weiden alhier afkomstig of daaraan toebehoorende waren, die reeds ten derde male ter markt werden gebragt en nog onverkocht zijn gebleven; zij werden thans gemiddeld verhandeld tegen 22 à 24 cts. het halve Ned. pond. De veelvuldig in dezen herfst geslagte jongbeesten oefenden veel invloed op den handel der vette koeijen uit, dewijl vele lieden zich thans van vleesch van pinken hebben voorzien. Overigens waren vele andere ter markt gebragte producten ook in prijs verminderd, waaronder vooral de boter en aardappels; alsmede was er veel honig ter markt, waarin vlugge handel bestond; hij werd gemiddeld verkocht voor f 21-" à f 22-" het ¼ vat

RAADSVERGADERINGEN.

Meppel, 14 Nov. In de heden gehouden vergadering van den Gemeenteraad zijn behandeld:

1o. Eene kennisgeving van den heer *Semler*, dat door den aannemer *van Santen* te Dedemsvaart per brief aan Z.Ed. was gevraagd, of de stad ook genegen was, om de voorraad verbrijzelde keijen te verkoopen, hij wenschte daarover des Raads gevoelen te vernemen. De Voorzitter geeft daarop te kennen, dat hij dezelve had doen opmeten, waarbij was gebleken, dat er nog 80 lasten voorhanden waren. Na eenige woordenwisseling wordt, op voorstel van den heer *A. Roelink*, het dagelijksch bestuur gemagtigd, om de hoop verbrijzelde keijen te verkoopen, doch alleen tegen goede prijzen.

2o. Eene missive van den Kerkeraad der Herv. Gemeente alhier, houdende kenisgeving, dat hij genegen is, de bedeeling der algemeene armen tot 1o. Mei 1856 op den bestaanden voet te blijven continueren. Op voorstel van den Voorzitter wordt de commissie uit den Raad, met de onderwerpelijke zaak belast, verzocht, om tegen half December een concept-reglement voor het burgerlijk armbestuur te ontwerpen en het der vergadering aan te bieden.

3o. Eene resolutie van H.H. Gedeputeerde Staten, houdende magtiging tot af- en overschrijving van eenige posten ter begrooting van 1855, waartoe dezerzijds aanvrage was gedaan. Informatie.

4o. Is voor kennisgeving aangenomen eene missive van H.H. Burg. en Weth. der gemeente Zutphen, houdende mededeeling, dat door den Raad dier gemeente tot schipper in het beurtveer van Meppel op Deventer en Zutphen, in plaats van *G. Folkerts*, benoemd is *H. Meppelink*, wonende te Meppel, met verzoek, hem als zoodanig te erkennen.

Niets meer aan de orde zijnde en geen der aanwezige leden eenig schriftelijk voorstel te doen hebbende, wordt deze vergadering door den Voorzitter gesloten.

INGEZONDEN STUKKEN.

Wij hebben den versteenden zeeëgel, door den heer *van Kinschot*, aan 't Museum van oudheden alhier ten geschenke gegeven, gezien. 't Is inderdaad een fraai voorwerp. Wat het raadselachtige van het voorkomen van diergelijke dingen echter aangaat, zulks moge voor ruim honderd jaren aan *van Lier* en *Vosmaer*, in hunne oudheidkundige brieven, dus zijn voorgekomen, toen er van de *geologie* nog bijna niets bekend was, — tegenwoordig, nu de *geologie* eene wetenschap is geworden, die voornamelijk in de laatste jaren met reuzenschreden is vooruitgegaan, is er over die versteende voorwerpen een vrij helder licht verspreid.

't Is toch bekend, dat onze aarde, sedert hare wording, groote omwentelingen heeft ondergaan. Die omwentelingen hebben in onderscheidene onmetelijke tijdperken plaats gevonden, en de korst der aarde, zooals zij zich tegenwoordig aan ons voordoet, heeft sedert de schepping groote veranderingen ondergaan. Ook planten en dieren, die men zoo menigvuldig, en in afdruksels en als versteend aantreft, als zoovele bladen uit het geschiedboek der aardvorming, verschillen over 't algemeen veel van de thans nog gevonden wordende.

De oppervlakte van ons land is dus ook niet als vroeger; maar men neemt algemeen aan, dat het aangespoeld is.

Van daar de ontelbare keijen, die hier worden gevonden, die alle rondachtig zijn, en hierom rotssteenen worden genoemd, en die men veronderstelt, alle stukken van rotsbrokken te zijn uit 't Noorden. Ook de vele overblijfselen van dieren, die wij hier zooveel in den versteenden toestand aantreffen, zijn mede aangespoeld. Van die versteende voorwerpen komen de zeeëgels het menigvuldigst voor.

In de zeeën wordt haar levend geslacht ook thans nog gevonden. Zij dagteekent van de secundaire formatie der aarde, ten tijde der krijtvorming en wordt dus ook in 't krijt of in de vuursteen (silex) aangetroffen. Dat het dier, zoo als in 't genoemde voorwerp, geheel in den vuursteen is ingesloten, is in zooverre niets wonderlijks, daar de vuursteen eens in den vloeibaren toestand heeft verkeerd, en zijne deeltjes de geheele massa van het dier hebben doordrongen en omkorst, waardoor na duizende van jaren, de vorm van het dier tot nog toe volkomen is bewaard gebleven.

In ieder werk over de geologie kan men verder de wording onzer aarde, de vóór onzen tijd levende planten en dieren, en de wijze van versteening breedvoerig vinden.

X.

Mijnheer de Redacteur!

Woensdag den 15 dezer las ik in uw geëerd en veel gelezen blad, iets omtrent de nuttigheid der kweekschool te Meppel. Opgewekt wordende door de spreuk: „eere, wien eere toekomt," nam ik mij voor, hen, die niet ingelicht zijn omtrent de daar behandelde zaak, eenige inlichting te geven. Ofschoon ik geenszins tegen den heer *Hummel* ben, geloof ik evenwel, dat hem de eer niet toekomt, den heer *L. Steenbergen* tot een knap onderwijzer gevormd te hebben; mogelijk heeft laatstgenoemde eenigen tijd de nuttige lessen van den heer *Hummel* bijgewoond, hetgeen niet lang kan geweest zijn, daar *Steenbergen* reeds 8 à 9 jaren buiten de gemeente Meppel werkzaam was, en hiervan vijf jaren in de school van den Onderwijzer *J. Karsten* alhier heeft doorgebragt, waar ik geloof, dat *L. Steenbergen* zijne meeste kundigheden heeft verkregen en tot een goed schoolhouder is gevormd. En deze is niet de eenigste knappe onderwijzer, welke aldaar gevormd is. Daarom herhaal ik: „eere, wien eere toekomt."

Assen, den 17 November 1855. X.

Tweede snikkeveer tusschen Assen en Meppel.

De regeringen van Assen en Meppel hebben bepaald, om het uur van vertrek des winters om 12 en des zomers om 1 uur te bepalen; dit is een ongeschikt uur voor 't publiek; bij 't Hof, bij de Regtbank en bij 't Kantongeregt evenmin als op vele kantoren in Assen kunnen de menschen *onmogelijk* zoo schielijk gedane zaken hebben. Beter ware het nog, het vertrekuur later te stellen en dat van de morgenssnik weêr op 8 uur te bepalen; dit was zeer in 't belang van 't publiek en van de schippers. Het tweede snikkeveer blijkt nu uitstekend nuttig te zijn, maar het wordt op de voorgestelde wijze minder nuttig. *Een Meppeler.*

BOEKAANKONDIGING.

Wij hebben voor ons liggen vier afleveringen van het Prachtwerk: *Het Koningrijk der Nederlanden*, bevattende op staal gegraveerde gezigten in of op steden van ons Vaderland, terwijl eene historische en topographische beschrijving daarbij is gevoegd: het werk verschijnt bij *G. G. Lange* te Darmstadt.

De platen zijn inderdaad bijzonder fijn en fraai, terwijl de geheele uitvoering van het werk zeer verdienstelijk is. In iedere aflevering, die f „ 50 kost, ontvangt men, behalve een vel tekst, drie platen, terwijl aan de inteekenaren bij de eerste Aflevering nog eene premie-plaat wordt ter hand gesteld.

Wij gelooven dit werk ten volle aan een ieder te kunnen aanbevelen, die voor een matigen prijs iets werkelijk schoons verlangt.

ADVERTENTIEN.

VERGADERING

der Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt in Drenthe, op VRIJDAG den 23 November e.k., 's voormiddags ten negen uur in het Gouvernementsgebouw te Assen.

Assen, 17 November 1855. D. COHEN, Secretaris.

VERGADERING

der tweede afdeeling van het Genootschap ter bevordering van den Landbouw in Drenthe, op DINGSDAG den 27 November e.k., 's voormiddags ten elf uur in de zaal van J. B. SCHUT te Assen.

Assen, 17 November 1855. D. COHEN, Secretaris.

F. M. H. Cohen,

tandmeester aan het Instituut voor Doofstommen te Groningen, KUNSTTANDEN- en GEBITTEN-VERVAARDIGER naar de laatste fransche uitvinding, is gelogeerd bij de Wed. HOFSTE in de Koppelpaarden te Assen, op Woensdag den 21sten dezer.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Hoogeveen,

Maken bij dezen aan de Belanghebbenden bekend, dat bij de voorloopig geannonceerde op heden in de OPENBARE VERGADERING van den Raad dier Gemeente plaats gehad hebbende LOTING, de

AANDEELEN N°. 33 en 61

DE VERTELLER ENZ.

In de parijsche Keuken.

Brillat Savarin heeft gezegd, dat de uitvinding van een nieuw geregt de menschheid meer nut aanbrengt dan de ontdekking van eene ster. Hoewel dit nu wel een weinig overdreven mag genoemd worden, zoo is het toch niet te ontkennen, dat elke vordering in de kookkunst als een [illegible] tot waren vooruitgang begroot moet worden. De wetenschap, die vroeger zoo voornaam, ja zoo trotsch was, het nu niet beneden zich, in de keuken te gaan en hare raadgevingen uit te deelen. De keuken heeft deze raadgevingen ten nutte gemaakt. Men weet dat mannen als Liebig en Payen zich in culinarische aangelegenheden voor altijd verdienstelijk hebben gemaakt. De organische chemie, die zich in den laatsten tijd zeer veel met de voedingsmiddelen bezig hield, heeft daardoor het meeste dienst bewezen dan vele theoretici, die verwarring te weeg bragten, in plaats van degelijke kennis te verspreiden. Der wetenschap hebben wij het te danken, dat wij nu de van alle vezelstof bevrijde voedende zelfstandigheden van het vleesch en zelfs de melk in harde koeken op reis kunnen meêvoeren, en dat wij slechts een weinig warm water noodig hebben om overal en wanneer wij verkiezen, goede melk en eene krachtige bouillon te hebben.

Alle soorten van groenten kunnen wij tegenwoordig even als de Portorico in kleine pakjes met ons voeren en aldus ten allen tijde een goed middagmaal bereiden.

Als ik nu van de parijsche keuken wil spreken, moet de lezer niet verwachten dat ik hem bij Vésour, bij de Frères Provençaux of in het Café de Paris zal brengen. Over deze plaatsen is genoeg gesproken en het is bekend, dat men daar vijftig, zeventig en wel honderd francs aan een diner kan besteden, zonder den waard in het minst in verlegenheid te brengen.

Ik zal ook niet van die armzalige duistere parijsche gaarkeukens, van die Gargottes spreken, waar men duizend verschillende dingen in den ketel werpt en ze, als de toover-operatie volbragt is, onder een voor den eetlust fraai klinkenden naam opdischt. Daarover is ook genoeg gezegd, en vele schrijvers hebben door hunne phantasie de zaak nog interessanter gemaakt. Zij hebben o. a. het publiek wijs gemaakt, dat men daar alles opdischt wat maar vleesch is, zonder zich te bekommeren van welke diersoort het afkomstig is, zoodat een arme drommel, die meent voor drie sous een stuk rundvleesch te hebben gegeten, een stuk van een eerlijken poedel of van zijns buurmans kater heeft verorberd. Dit is zeker overdreven en ik heb mij door vele navorschingen in alle deelen der stad overtuigd, dat de consumtie van honden en katten te Parijs eene poëtische of liever eene onpoëtische uitvinding is. Het is niet te ontkennen dat deze dieren somtijds genuttigd worden, maar dat behoort tot de zeldzaamheden. 'k zal echter hier niet langer bij stilstaan, maar van die plaatsen spreken, welke door de middelklasse bezocht worden.

Men weet dat te Parijs elken morgen vele duizenden het bed verlaten, zonder te weten of hun dien dag een middagmaal beschoren is. Men weet echter misschien niet, dat te Parijs meer dan hondderd duizend menschen wonen, die 's morgens niet weten waar zij 's middags dineren zullen. Dit zijn meestal vrijgezellen. Zij hebben reeds in alle restauraties der vierde klasse gegeten, zijn in die van de derde bitter bedrogen en worden toch weêr gedwongen, dezelfde reis weêr aan te vangen, om nogmaals de rij der bedriegerijen te doorloopen. Gesteld uw budget veroorlooft u, dagelijks twee francs aan uw diner te besteden. Nu is er in Parijs eene ontelbare menigte restauraties, waar men voor den vasten prijs van twee francs behalve eene soep nog drie geregten, een dessert, een flesch wijn en brood naar verkiezing bekomt; ja, als men zich met eene halve flesch wijn tevreden stelt, krijgt men dit alles voor twee en dertig sous. Deze restauraties à 2 francs komen bij menigte voor in het Palais Royal, op de Boulevards en in de groote straten die daarop uitloopen. Door den verbazend matigen prijs gelokt, gaat gij, mijn hongerige lezer, in zulk een huis. Gij bevindt u weldra in eene groote, prachtige en met lange spiegels versierde zaal en hebt reeds dadelijk de voldoening, uw mooi gezigt tien à twaalf maal te kunnen bekijken. Gij gaat aan tafel zitten en de bediende brengt u dadelijk met het couvert de spijskaart. Deze spijskaarten zijn in alle restauraties gelijk. Gij vindt er alles in opgenoemd wat een gourmand vreugdetranen doet storten, als bv. faisanten, wildzwijnskop, Straatsburger ganzenlever-pastijen en nog eene ontelbare menigte andere dingen, die veel aangenamer te eten dan te beschrijven zijn. Maar al die délices zijn slechts gedrukte leugens. De faisanten, waar de kaart van spreekt, vliegen nog gezond en wel rond; het wilde zwijn is eigenlijk een gewoon tam

in de Geldleening ten laste van meergenoemde Gemeente groot f 35.000, vastgesteld bij Raadsbesluit van den 16 Augustus 1850 en geauthoriseerd bij Koninklijk Besluit van den 28 dier maand No. 44, zijn aangewezen, om op den 1 Mei 1856 te worden **AFGELOST.**

En zal deze na gedane aflezing aan het Gemeentehuis worden aangeslagen, en wijders bij herhaling in de *Provinciale Drentsche en Asser Courant* worden opgenomen.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
De Burgemeester,
A. ZEPER.
De Secretaris,
H. J. CRULL.

BESTE

RAAP- EN LIJNKOEKEN,

te bekomen bij den ondergeteekende

J. G. DIJK,

op No. 36 te *WILDERVANK.*

GROOTE HOUTBOELDAG.

Op DONDERDAG den 22sten November 1855, des voormiddags te 10 uur, zullen te Veenhuizen, bij Noordbroek, in het openbaar worden VERKOCHT: ongeveer **300 ZWARE EIKEN BOOMEN**, toebehoorende aan Jhr. Mr. J. W. QUINTUS.

Mr. R. FEITH, Notaris.

De Notaris Mr. H. J. CARSTEN te Hoogeveen, zal ten verzoeke van den WelEdelGestrengen Heer Mr. C. J. R. NOBEL te Oldebroek, op VRIJDAG den 23 November e.k., des morgens precies om 9 uren te beginnen, bij het HOUT,

PUBLIEK VERKOOPEN:

Ongeveer 300 stuks zware op stam staande EIKEN- en 50 stuks dito BEUKENBOOMEN, staande te Oldenhave in de gemeente Ruinen, zeer geschikt voor SCHEEPS- en ander TIMMERWERK.

Aan Gegadigden zal aanwijzing worden gedaan door R. BROUWER te Oldenhave voormeld.

GROOTE HOUTVERKOOPING

IN HET LIEVERSCHE BOSCH, gemeente Roden,

van p. m. **300 op stam staande EIKENBOOMEN**, waaronder extra **zwaar hout**, geschikt voor **aannemers, scheeps- en huistimmerlieden.**

Deze verkooping zal plaats hebben bij het HOUT op ***MAANDAG DEN 26 NOVEMBER 1855*, des voordemiddags te 10 uur.**

H. H. VAN LIER.

Weper-Veen.

De Notaris TADEMA te Oosterwolde zal, op Dingsdag den 20 November 1855, des voormiddags te elf uur, in het logement *DE GOUDEN KLOK* te Oosterwolde, in het openbaar, **finaal verkoopen:**

25 PERCEELEN VEEN,

liggende in den Weper-veenpolder te Oosterwolde; — zoodanig op den 6 November jongstleden zijn geveild. — VERKOOPBOEKJES zijn alsnog bij bovengenoemden Notaris te bekomen.

VEENVERKOOPING

TE

Appelscha.

Heeren COMPAGNONS der Opsterlandsche en Ooststellingwerver vaarten en veenen etc. zijn voornemens, op Dingsdagen, den 27 November **(provisioneel)** en den 4 December 1855 **(finaal)**, telkens des 's morgens precies elf uur, ten huize van L. BOUMA te Beetsterzwaag, te **verkoopen:**

ELF PERCEELEN HOOGVEEN,

gelegen te Appelscha, waarvan de VERKOOPBOEKJES acht dagen bevorens ten kantore van de Notarissen TADEMA te Oosterwolde en ATTEMA te Oldeboorn zijn te bekomen.

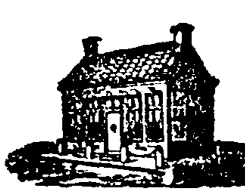

Op MAANDAG den 26 November 1855, des avonds te zes uur, **finale**

VEILING EN PALMSLAG

van:

1o. het bekende en neringrijke **Logement de Veenhoop**, in de Gemeente de Smilde, aan den Rijksstraatweg en de Drentsche Hoofdvaart, bij inzate gebragt op *f* 7950-*n*.

2o. Eenige daarbij gelegene **GRONDEN** bij perceelen ingezet op *f* 6028.

Deze Verkoop zal plaats hebben in gemeld LOGEMENT *DE VEENHOOP*, alwaar gelijk bij den Notaris inlichtingen zijn te bekomen.

Assen, 6 November 1855.

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN, Notaris.

Bij G. G. LANGE te Darmstadt verschijnt:

HET PRACHTWERK:

HET

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

IN OORSPRONKELIJKE SCHILDERACHTIGE GEZIGTEN,

naar de natuur geteekend en in staal gegraveerd door onderscheidene kunstenaars.

HISTORISCH EN TOPOGRAPHISCH BESCHREVEN

DOOR ***J. L. TERWEN.***

In maandelijksche afleveringen met 3 gezigten en één vel tekst.

De Premie **„Wellington in den slag van Waterloo,"** ontvangen de Inteekenaars bij de eerste aflevering.

De ondergeteekende zal eerstdaags de eer hebben het geacht publiek proef-afleveringen, Premieplaat en Prospectus van dit Werk aan te bieden, hetwelk bereids met de inteekening is vereerd van **Z. M. DEN KONING, H. K. H. DE PRINSEN VAN ORANJE en HENDRIK DER NEDERLANDEN** en ook voor den **KON. BIBLIOTHEEK te 'S *HAGE*** is aangekocht.

ALEX: KINGS,
Hoofd-Agent der Boek- en Kunstplaathandel van G. G. LANGE te Darmstadt.

NIEUWE POPULAIR WETENSCHAPPELIJKE WERKEN.

Voor **80** ct. à *f* **1.20** PER DEEL in plaats van *f* **2.40** à *f* **3.60.**

VEERTIG JAREN.

GESCHIEDENIS VAN DEN LAATSTEN TIJD,

vrij bewerkt naar het Hoogd. van K. VON ROTTECK en anderen, door P. VAN OS, 1ste dl. à *f* 1.00, zijnde Deel IX van **VAN DRUTEN & BLEEKERS**

GOEDKOOPE BIBLIOTHEEK **ENZ.**

Vroeger verscheen deel I en II: **GESCHIEDENIS DER CHRISTELIJKE KERK**, door H. VAN BERKUM, met eene Voorr. van Prof. P. HOFSTEDE DE GROOT. 2 dln. . . . . *f* 1.80.

III en IV. **GESCHIEDENIS DER SCHEPPING**, door H. BURMEISTER. Naar den **vijfden** druk uit het hoogd. door A. WINKLER PRINS. Met eene Voorr. van Prof. BUIJS BALLOT, 1ste en 2de deel. . . . . *f* 2.30.

SCHEIKUNDE IN HET DAGELIJKSCH LEVEN, door J. F. W. JOHNSTON, voor Nederland bewerkt door Dr. J. W. GUNNING, Lector aan de Hoogeschool te Utrecht. 1ste dl. *f* 1.00.

De meer uitvoerige prospectus dezer belangrijke onderneming is in alle Boekwinkels voorhanden.

Het HOOFDBESTUUR van het Genootschap ter bevordering van den Landbouw in de Provincie Drenthe,

brengt bij deze ter kennis van het algemeen:

dat op de Algemeene Vergadering des Genootschaps, gehouden te Hoogeveen den 22 Augustus j.l., door het Genootschap is besloten tot het uitschrijven van de navolgende **PRIJSVRAAG:**

„Men verlangt in den omvang omtrent van 150, 200 blz. „in een of wel in twee stukken verdeeld, een landbouw„leesboek voor de Drentsche scholen, waarin op weten„schappelijke gronden en naar ondervinding wordt uiteen„gezet, volgens de vatbaarheid van gewone lezers, hoe de „Drentsche hooge zandgronden, heidevelden, veen- en dal„gronden en 't groenland 't best worden *behandeld* en *ont„gonnen*, om het meeste voordeel op te leveren. — Tevens „moet bijzonder de wijze van bemesten worden uiteenge„zet, zoowel als de goed erkende meststoffen opgegeven „en welke eigenaardig zijn voor iederen soort van grond „en vrucht. Van den veeteelt, boomkweekerij en bosch„bouw wordt zooveel opgenomen, als gerekend wordt „onder 't bereik te liggen en aanwendbaar te wezen, niet „voor groote landbezitters, maar voor den gewonen Drent„schen landman."

De antwoorden op deze vraag moeten in goed leesbaar schrift, met eene andere hand dan die des stellers geschreven, en geteekend met eene spreuk of motto, franco den ingezonden aan den Secretaris des Genootschaps vóór 1 Januarij 1857 met een verzegeld briefje, voorzien van het motto als opschrift en van binnen den naam des Schrijvers bevattende.

Voor het bestgekeurde antwoord looft het Genootschap een prijs uit van HONDERD GULDEN.

Assen, 10 Nov. 1855.

Het Hoofd-Bestuur voornoemd,
VAN ECHTEN VAN HOLTHE, V[oorzitter].
L. OLDENHUIS GRATAMA, Secr[etaris].

BURGERLIJKE STAND.

ASSEN, 9—16 Nov. *Bev.* Z. Havinga geb. Mulder, v. — *Overl.* G. Kuntzel, vrl., 7 jaar; A. Smit, vrl., ruim ... G. de Wit, vrl., ruim 7½ jaar.

MEPPEL, 2—9 Nov. *Ondertr.* J. Mastebroek met J. ...mert. — *Geh.* J. van Rechteren met R. Hendriks; E. v... met G. Wildeboer; J. Kuik met J. ter Wal. — *Bev.* ... Kate geb. Wildeboer, van d. — *Overl.* J. Theunissen, 4... echtgenoote van W. Middelveen.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 16 Nov.

Tarwe, Jarige 70 N.pd. *f* 16.75		Boekweit, zand 64 N.pd. *f* ...	
„ N. Oml. 68 „ „ 14.50		„ „ 66 „ „ ...	
dito. 70 „ „ 15.35		„ veen 66 „ „ ...	
„ „ Old. 70 „ „ 13.35		„ „ 68 „ „ ...	
„ „ „ 72 „ „ 14.25		Paardeboonen. . *f* 8.00 à ...	
Rogge, N. Inl. 66 „ „ 11.60		Groene Erwten. „ 10.00 à ...	
„ „ „ 68 „ „ 12.10		Grauwe „ „ 10.00 à ...	
„ „ „ 70 „ „ 12.60		Koolzaad . . . *f* 13.00 à ...	
Haver, N. dikke 40 „ „ 4.30		Gort, grove . „ 11.75 à ...	
„ „ 42 „ „ 4.50		Gort, parel . „ 16.75 à ...	
„ Voer 36 „ „ 3.90		Olie, raap per vat 56.50 à ...	
„ „ 40 „ „ 4.35		Raapkoeken. . . . . . à ...	
„ Zwarte 36 „ „ 3.75		Lijnkoeken . . . . —.— à ...	
„ „ 38 „ „ 4.00		Boter ¼ ton. . . . —.— à ...	
Garst, N. wint. 54 „ „ 7.20		Boter ⅛ „ . . . . . . à ...	
„ „ „ 56 „ „ 7.70			
„ „ zomer 56 „ „ 7.20			
„ „ knob. 60 „ „ 7.90			

Tarwe weinig in omgegaan. — Rogge in een doen. — [Boek]weit als voren verkocht. — Beste soorten van Gerst prij[shou]dend, mindere soorten moeijelijk te plaatsen. — Dikke en [voer]haver wel zoo aangenaam, zwarte weinig aan en 20 cent [lager] verkocht. — Boonen met weinig kooplust. — Kool- en Z[omer]zaad ruim prijshoudend. — Geel Mosterdzaad bijna niet i[n om]gegaan. — Gort als voren. — Raapolie wel zoo aangenaam.

ASSEN, 15 Nov. Rogge *f* 10.70 tot *f* 11.85. Boekweit *f* ... tot *f* 8.85. Boter 87½ a 90 ct. het N. ℔. Aardappelen *f* 1... *f* 2.30. Stroo *f* 0.00. Prijs van het Roggebrood *f* 0.83 de 6 ...

MEPPEL, 8 Nov. Rogge *f* 11.25 a 12.00. Boekweit a *f* 8.75. Boter 1¼ N. ℔ *f* 1.55 a *f* 1.65. Boter per ... *f* 21.50 a *f* 22.50.

COEVORDEN, 12 Nov. Rogge *f* 11.25. Boekweit *f* ... Boter *f* 0.80.

HOOGEVEEN, 13 Nov. Rogge *f* 11.79. Boekweit *f* ... Haver *f* 4.50. Honig per ℔ *f* 0.42½. Boter het N. ℔ *f* 0....

AMSTERDAM, 14 Nov. TARWE goed prijshoudend, eenigen handel; 129 ℔ roode Stettin f 555, 121 ℔ n... Vriesche Smet f 438 aan de Zaan. — ROGGE iets hooger, redelijken handel; 120 ℔ oude Pruissische f 375; 120 ℔ ... klenb. f 360, 120 ℔ Holsteinsche f 360; 119/20 ℔ grove Z... f 356, 360. — GARST en HAVER zonder handel. BOEKWEIT prijshoudend; 116 ℔ Holsteinsche f 28... KOOLZAAD £ 1½ a 1 hooger; op 9 v. Olie dadelijk £ 107½; in Nov. £ 107½; April £ 105. — LIJNZAAD in ...doen; 111/12 ℔ Koningsb. f 455; 112/13 ℔ Krim f 49... RAAPOLIE met veel vraag en hooger betaald; op 6w. f ... Vliegend f 56 ¼, ¾; 1e Dec. f 56, ¼; Mei f 55¼, ... LIJNOLIE willig; op 6w. f 45¼; Vlieg. en 1e Dec. f 4... Voorjaar f 45¼, ½. — HENNEPOLIE op 6w. f 53¼; ... f 52 — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 115 a 1... LIJNKOEKEN per 104 stuks f 13½ a 17½. — MOUT f 23½ met veel vraag en moeijelijk te koopen. — JENEVER 100 0/0 Amst. proef f 28 a 28½ per vat kontant.

VRIJDAG, 16 Nov. Tarwe f 5 hooger; 128 ℔ nieuwe Poolsche f 560. — Rogge prijshoudend; 118 ℔ Holsteinsche ... Gerst f 8 hooger. — Boekweit onveranderd. — Haver s... handel. — Koolzaad op 9 vat op November 109 £; op ... 107 £. — Raapolie op 6w. f 59¼; Vlieg. f 58; op Mei f ... Lijnolie op 6w. f 46¼; Vlieg. f 45¼. — De handel was geanimeerd.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 15 *Nov.* 1855.

			GEBLEVEN.				GEBL.
Nederl. W. S.	2½	pct.	61 13/16	*Polen*. Oblig.	4	pct.	
„ „	3	„	73¼	*Spanje*. Oblig.	1¼	„	19...
„ „	4	„	92	Obligatiën	3	„	38...
Amort. Synd.	3½	„	89¼	Binnenl.	3	„	3...
Handelm.	4½	„		Amortisable			6...
O. I. Leening	4	„	91 15/16	Bewijz. Coup.			
Aand. Holl. Spoorw.				*Oostenrijk*,			
Aand. Rijn Sp.	4½	„		Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	101⅛	„ Metal.	4	„	6...
Dito 1828/29	5	„	100	„ „ N.	5	„	7...
Cert. 1831/33	5	„	81¼	„ „	2½	„	31...
Dito 1840	4	„	74¼	*Belgie*, Cert.	2½	„	
Dito Stieglitz	4	„	73½	Rothschild	2½	„	50...
Ins. in Assign.	6	„		*Portug.*, Oblig.	3	„	40...
Cert. van dito	6	„	56⅝	„	4		
				Amerika Bank-Act.			1...

---

varken, en verlangt gij ganzenlever-pastijen, dan verneemt gij, dat gelukkiger stervelingen, die voor u kwamen, ze reeds verteerd hebben. Keert gij de kaart echter om, dan ontwaart gij, dat er onder den titel *Carte du jour* een stuk papier is aangeplakt, waarop met alle mogelijke fouten geschreven staat, wat er eigenlijk voorhanden is. Zulk een spijskaart bestaat dus uit waarheid en verdichting. De verdichting is schoon, maar de waarheid? — Na de lijst van onorthographische geregten beschouwd te hebben, bestelt gij eene soep, en krijgt een bord warm water, waarin zich uit wanhoop eenige klonten van een of andere stof verdronken hebben. Eenigzins wantrouwend geworden verlangt gij nu het eenvoudigste wat een sterveling verlangen kan, een beefsteak met aardappelen, en men brengt u een bord aardappelschijfjes, die in doorzigtigheid met optisch geslepen glas kunnen wedijveren. Het eerst wat gij doet is natuurlijk de daaronder verscholen beefsteak te zoeken. Maar de beefsteak is een gaauwdief en heeft zich, om u te tergen, weggestopt. Langen tijd zoekt gij hem te vergeefs met uw vork en als gij hem eindelijk vindt, ziet gij, dat gij niets anders hebt dan een stukje vleesch dat door het gat van een armbus passeren kan. Alweêr bedrogen. En zoo gaat het voort, tot gij, als uw dessert komt, bemerkt, dat gij, in plaats van te eten, uw eetlust bedorven hebt.

Deze restaurants slopen na verloop van tijd de sterkste maag, want hun geheim bestaat in sausen. De Franschman is over het algemeen een groot vriend van sausen en lacht over de engelsche keuken, die er nauwelijks eene enkele kent; en Talleyrand, die een groot fijnproever was, heeft den Engelschen verweten, dat zij honderd twintig godsdiensten en slechts ééne saus hadden, die geen saus is, namelijk gesmolten boter. Nu, de engelsche keuken verdient nauwelijks den naam van keuken, maar zij is toch ongekunsteld, terwijl deze restaurants juist door de vele sausen ware vergiftigings-gestichten zijn. Deze gifdranken bestaan uit een mengsel van allerlei kruiden en specerijen, die den maag prikkelen, verhitten en verzwakken. Dit is te Parijs algemeen bekend, en daarom zijn in den laatsten tijd etablissementen geopend, waar men tot een vasten prijs een goed diner bekomt. Het eerste dezer etablissementen werd door een gewezen journalist geopend, die zijne artikelen niet meer aan den man kon brengen, onder den naam *diner de Paris* in de Passage Touffroi, en hij maakt nog steeds, ondanks de concurrentie, zeer goede zaken. Maar er zijn betrekkelijk slechts weinig menschen te Parijs, die jaarlijks vijftien honderd francs aan hun middagéten besteden kunnen, wijl men aldaar niet onder vier francs dineren kan. Men heeft nu vóór de opening der tentoonstelling de belangrijke vraag geopperd, hoe men bij de tegenwoordige duurte en bij den te wachten toevloed van menschen uit alle oorden, tot een redelijken prijs te Parijs goed eten zou kunnen geven? Daar verscheen een man, wiens naam, tot dusverre te Parijs niet genoemd, nu tot de meest populairen behoort, wijl hij deze moeijelijke vraag op de eenvoudigste en beslissendste wijze oploste door de opening eener inrigting, waar sedert eenige weken dagelijks vijfduizend menschen spijzen. Het zij mij veroorloofd aan deze inderdaad philantropische inrigting eenige regelen te wijden.

In de Rue Montesquieu, digt bij het Palais Royal, bevond zich nog voor eenige maanden eene groote zaal, die onder den naam Salle-Montesquieu eene Europesche bekendheid genoot; aldaar werden namelijk wekelijks verscheidene grisetten-ballen gegeven, waar men voor een entree van eenige francs goede vorderingen kon maken in het bestuderen der parijsche onzedelijkheid. Deze zaal is in eene groote eetzaal veranderd. In haar midden bevinden zich twee keukens, die door eene sierlijke en smaakvolle porcelein-bekleeding verborgen zijn, en waarvoor zich bloembed bevindt, waartusschen een fontein bestendig verkoelenden waterstraal opwerpt.

Dadelijk als men binnenkomt ontvangt men eene kleine spijskaart, waarop naast de namen der geregten de prijzen zijn aangegeven. Men kan in deze inrigting slechts vleeschsoorten en eenvoud groenten krijgen. Zoodra men het een of ander bekomen heeft, maakt de bediende met een potlood een streep naast den naam van het geregt. Bij het heengaan vertoont men de kaart aan het buffet, waar het geld wordt aangenomen en als kwitering een stempel op de kaart gedrukt wordt. Aan de deur wordt de aldus gequiteerde rekening aan een aangestelden controleur afgegeven en de zaak is afgedaan. Men kan in die zaal een middagmaal gebruiken, zonder meer dan dertig sous te verteren. Maar zelfs hij, die slechts tien sous in den zak heeft, kan zich verzadigen, zonder dat zijn buurman bemerken, dat hij minder goed bij kas is. Het is dus natuurlijk, dat deze zaal door de meest verschillende klassen der parijsche bevolking bezocht wordt.

De man, die deze weldadige inrigting in het leven riep, heet Duval.

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** TE ASSEN.